
PERŞEMBE SÖYLEŞİLERİ

Oda-üye iletişiminin artırılmasına yönelik olarak düzenlenmeye başlanan Perşembe Söyleşilerinin bu yılki toplantısı 2 Aralık 2010 tarihinde Şube Lokalimizde gerçekleştirildi. Şube Hukuk Danışmanı Av.Zeki İşlekel'in kolaylaştırıcılığında gerçekleştirilen ve 32 üyemizin katıldığı söyleşide Bilirkişilik Kavramı ve İşleyişte Yaşanan Sorunlar konusu ele alındı. Söyleşinin açılışında konuşan Şube YK Başkanı Sedat Gülşen, Perşembe Söyleşileri ile Oda örgütlenmesine yardımcı olunmasının hedeflendiğini vurgulayarak Elektrik Hukuku'nun henüz çok gelişmemiş olması nedeniyle sorunlar yaşandığını belirtti.

Şube Hukuk Danışmanı Av.Zeki İşlekel ise hukuk sisteminde çözülmesi gereken büyük sorunlar bulunduğunu ifade ederek; karşılaştırma açısından ülkemiz ile aynı nüfusa sahip Almanya'da 80 bin hakim ve 300 bin avukat bulunduğunu, buna karşılık ülkemizde ise yalnızca 16 bin 500 hakim ve 45 bin avukat bulunduğunu belirtti. İşlekel konuşmasında, bilirkişiliğin bir meslek değil kamu görevi olduğunu vurgulayarak bilirkişinin mesleğinde uzman kişi olduğunun altını çizdi. Bilirkişilikle ilgili sorunların daha çok bilirkişiye gitmemesi gereken dosyaların bilirkişiye gitmesi, bilirkişiliğin meslek olarak görülmesi, yargılamanın bilirkişi mevzuatı üzerinden yapılmasından kaynaklandığını belirten İşlekel, özellikle bilirkişilerin görevlerinin tam olarak bilinmesi gerektiğini ifade etti. Daha sonra konu üzerine söz alan katılımcılar, bilirkişilik kavramı üzerine soru, görüş ve önerilerini aktardılar. Bu bölümde daha çok kanunlar ve yönetmelikler arasında çelişki olması durumları, değişen mevzuat karşısında teknolojik gelişmelerin izlenmesi, bir kişiye yapabileceğinin üzerinde görev yüklenmesi durumu vb. konular örnekler üzerinden tartışıldı.

I. Paylaşım Savaşı Sonrasında Anadolu'da İktidar Mücadelesi

6 Ocak 2011

Siyaset Bilimci Dr. Emel Akal'ın konuşmacı olarak katıldığı Perşembe Söyleşilerinin ikincisi 6 Ocak 2011 tarihinde Şubemizde gerçekleştirildi. I. Paylaşım Savaşı Sonrasında Anadolu'da İktidar Mücadelesi başlığında gerçekleşen söyleşiye 40 kişi katıldı.

1916 yılından itibaren savaş sürecinde yaşananları, Anadolu'da bu süreçte

yaşanan hareketleri konuşmasında aktaran Emel Akal; özellikle Mondros Mütarekesi sonrasında o günkü tutanaklar incelendiğinde büyük devletlerin küçük devletleri yok etme çabalarının ne tür oyunlarla olduğunun görülebileceğini ifade etti. Emel Akal'ın konuşmasının ardından katılımcıların soruları üzerine yapılan tartışmalarla etkinlik son buldu.

"Milli Mücadeleye, Lozan'a, Cumhuriyete Yönelik Yeni Osmanlıcıların Eleştirilerine Bir Bakış" başlıklı söyleşide siyaset bilimci Dr. Emel Akal konuşmacı olarak yer aldı.

1908 II. Meşrutiyetin ilanı ile açılan parantezin 2008 seçimleriyle kapandığına inananlardanım 2011 de I. Cumhuriyet bitti ikinci cumhuriyet

başladı" diyen Akal; Cumhuriyet tarihi ve şu anda rejimle ilgili gelinen noktaya bakabilmek için Osmanlı modernizasyon sürecini irdeledi. Akal konuşmasına modernizasyon kavramını açıklayarak başladı. Osmanlı, cumhuriyet gibi kavramları değerlendirebilmek için bir takım şablonlara gerek olduğunu belirten Emel Akal, Fransız modernizasyonunu şablon olarak aldı. Emel Akal konuşmasında şunlara değindi:

Fransız devrimiyle; burjuvazinin yaptığı sadece üretime sahip olup toplumsal artıyı elde etmek değil sosyal alanda da artılar elde etmektir, birey olmak da burjuvaziyle bağlantılı olmuştur. Ordu, devlet sistemi tamamen değişmiş, mutlakiyetten meşrutiyete geçirilen bir sistem olmuştur. Tamamen değişen bir dünya, parlamentonun anayasanın olduğu bir sistem olmuştur. Fransa örneğini şablon olarak aldığımızda katolik kilisesinin ve aristokrasinin yerine parlamento aracılığıyla birey giriyor. Parlamento, yasaları yaptığı sürece herkes eşit diyor. Bu yenilik insanlık tarihinin en önemli yeniliği. Bütün dünya artık parlamentolu, anayasalı, maddi ve iktidar alanlarının daraltıldığı yeni bir dünyaya evriliyor. Çok dinli bir imparatorlukta işlerin eskisi gibi gitmediğini görüyorlar. Mutlak padişahların Tanzimat, Islahat fermanı, temel amacı bütün Osmanlı tebasının eşit olması, herkes eşit olunca askerlik hizmeti, vergi hizmeti bu defa herkes için oluyor. Bir alt üst oluş başlıyor. Fransa'daki süreçle Osmanlı arasındaki fark; Fransa'da burjuvazi eski devlet sahiplerini yok ediyor, modernizasyon sürecini başlatıyor. Osmanlı burjuvazisi ise devleti ele geçirip dönüştürmek değil kendi devletini oluşturmayı hedefliyor. Osmanlı modernizasyonunda en büyük sıkıntılardan biri; devletin yukarıdan aşağıya toplumu modernize etmeye çalışmasının aşağıdan yukarıya bir direnç getirmesidir. Cumhuriyetin köy enstitülerine gelen en büyük dirençlerden birisi kız öğrencilerle erkek öğrencilerin aynı sınıfta olması gibi.

1923'te gündeme getirilen program; batıda yükselen modern devletler gibi olma. Bugün cumhuriyete yönelik en ağır eleştirilerden biri; Mustafa Kemal ve ekibinin İslam devletlerine gözünü kapadığıdır. 1923'te Hindistan, Mısır, Irak sömürge, bütün Afrika sömürge durumundayken İslam devleti kavramı söz konusu değil. Bugünün argümanı ile bugünün kavramıyla eskiyi değerlendirmeye çalışmak yanlıştır.

Her devrim bütün tabuları kırar, 1789 Fransız ihtilali kiliselerle, kralla kraliçe egemenliğini yocketmiştir. Toplumdaki bütün egemenlik alanları yeni sistem sahipleri tarafından ele geçirilir. Şu anda yeni Anayasa hazırlıklarında buna benzer şeyler yaşanacak. Sivil anayasa hazırlığında

toplumun kuralları olacak derken dini kuralları daha çok öne çıkaracaklarının sinyallerini veriyorlar.

Osmanlı paradigmasının kapanması Cumhuriyetin çakışması "radikal modernist" kavramını ortaya çıkıyor. Bu toplumda travmaya sebep oluyor. Kemalizmle cumhuriyetle açılan paradigmada Osmanlı ile ilgili herşeyi reddediyoruz. Bu doğru değerlendirmeyi, engeller. Bugün Türkiye'de 1923 modernizasyonu ne yaptı, neden tepkili insanlar? Kültürel, siyasi ve yönetilme biçimi olarak baktığımızda bunu sırtında taşıyacak burjuva olmadan, radikal modernist bir kadro gelişme süreci başlatıyor.

Türkiye'de sadece iç dinamiklerin değil dış dinamiklerin de etkisi oluyor. 1929 ekonomik buhranı sırasında, buğdayın bir tanesini satamaz hale geldiğinde, 1. Beş Yıllık Plan oluşturuluyor, devlet endüstrileşme faaliyetini sırtına alıyor, ikinci ve üçüncü de ise özel sektöre yatırım yapması için bütün maliyetleri devlet sırtına alıyor. Cumhuriyete yönelik eleştiri yapanların şunu söylemeleri gerek; 1923 Cumhuriyeti Osmanlı'dan neyi devraldı? 1939 yılında da savaş sürecinde sanayileşmeye ara verip, orduya harcama yapılması en büyük hatadır. Akal konuşmasını şöyle noktalandı: Dönüşmenin değişimin motoru olması gereken kesimler, demokrasi savaşımı, işçi sınıfı ve demokrasi adına kendini yenilememiş tam bir ölü toprağı serpilmiş durumda. Yeni Osmanlıcı ve İslamcı kesimin demokrasi adına cumhuriyete laikliğe saldırarak ne yaptıklarını anlamak mümkün değildir. İktidarın da bir burjuva partisi olduğunu, en neoliberal parti olduğunu görmeden oradan demokrasi bekleyen varsa büyük bir akıl tutulması halindedirler. Çünkü neoliberal iktidar; ne denizlerimizi, ne topraklarımızı, ne nehirlerimizi ne insanımızı satmadan bırakmayacak, basın, internet, iletişim özgürlük alanı kısıtlayacaktır. Bu yeni paradigmanın ürünüdür. Eğer elinizde iletişim araçları varsa ve egemen sınıfın kontrolündeyseniz karşı örgütlenmeler yapılmak zorunda. Bakın özgür üniversite isteyenler 14 aydır hapiste, bu süreçte sessiz kalınması çok acı. Yabancılaşmanın boyutlarının korkunç olduğunu ve bu duruma karşı tek mücadelenin örgütlenme ve karşı mücadele olduğunu düşünüyorum.